

КОНВЕНЦІЯ

між Україною і Королівством Нідерландів про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 24.10.95 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 12.07.96 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 02.11.96 р.

Україна і Королівство Нідерландів,

бажаючи, щоб Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно було укладено обома Державами,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і майно, що стягуються від імені Договірної Держави, або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і майно вважаються всі податки, що стягуються від загальної суми доходу та вартості майна, або з елементів доходу і вартості майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого і нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємством, а також податки, які справляються з доходів від приросту вартості майна.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

- податок на доходи підприємств;
- прибутковий податок з громадян

(надалі "український податок");

б) У Нідерландах:

- податок на доходи;
- податок на заробітну плату;

- податок на компанії, включаючи частку Уряду в чистих прибутках від експлуатації природних ресурсів, що стягується згідно із Законом про видобуток корисних копалин від 1980 року (Minjwet 1980) стосовно концесій, виданих після 1967 року, або згідно із Законом Нідерландів про видобуток корисних копалин на континентальному шельфі від 1965 року;
- податок на дивіденди;
- податок на майно

(надалі "податок Нідерландів").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбуваються в їх законодавствах щодо оподаткування.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

a) терміни "одна Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають Україну або Королівство Нідерландів (Нідерланди) залежно від контексту; термін "Договірні Держави" означає Україну та Королівство Нідерландів (Нідерланди);

b) термін "Україна" означає територію України, включаючи будь-яку територію за територіальним морем України, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Україна виконує юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр і прилеглих вод та їх природних ресурсів;

c) термін "Нідерланди" означає частину Королівства Нідерландів, яка розташована в Європі, включаючи її територіальне море і будь-яку територію поза територіальним морем, в межах якої Нідерланди згідно із міжнародним правом виконують юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр, прилеглих вод та їх природних ресурсів;

d) термін "особа" включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

e) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається як корпоративне об'єднання для цілей оподаткування;

f) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

g) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, річковим або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, річкове або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

h) термін "громадянин" означає:

(i) стосовно України:

1) усіх фізичних осіб, що одержують громадянство України;

2) усіх юридичних осіб, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

(ii) стосовно Нідерландів:

1) усіх фізичних осіб, що одержують громадянство Нідерландів;

2) усіх юридичних осіб, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Нідерландів;

i) термін "компетентний орган" означає:

1) в Україні - Міністерство фінансів України або його повноважного представника;

2) у Нідерландах - Міністра фінансів або його відповідним чином уповноваженого представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, матиме те значення, якщо із контексту не впливає інше, яке він має згідно із законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється Конвенція.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Однак цей термін не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі, або стосовно майна, що розташоване в ній.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (цент життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є;

d) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або якщо вона не є громадянином жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

4. Договірна Держава, її політико-адміністративні або місцеві органи влади, організації Держави, політико-адміністративного підрозділу або місцевих органів влади, так само як пенсійний фонд або благодійна організація, що визнані як такі в Договірній Державі та доход яких в цілому звільнено від оподаткування в цій Державі, вважаються резидентом цієї Держави. Визнаним пенсійним фондом буде вважатися будь-який пенсійний фонд, який визнаний і контрольований згідно із статутним положенням цієї Держави.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце комерційної діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво" включає зокрема:

a) місце управління;

b) відділення;

c) контору;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

g) склад або будь-які приміщення, що використовуються як місце продажу.

3. a) Будівельний майданчик, або монтажний, або складальний об'єкт створює постійне представництво тільки у разі, коли він існує більше 12 місяців.

b) Установка або споруда, що використовується для розвідки природних ресурсів, створює постійне представництво, тільки якщо таке використання триває більше 6 місяців.

4. Незалежно від попередніх положень цієї статті термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів або виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасу товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

c) утримання запасу товарів або виробів, що належать підприємству виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має допоміжний або підготовчий характер;

f) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно з метою будь-якої комбінації видів діяльності, згаданих у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця комерційної діяльності, що є результатом такої комбінації, носить допоміжний або підготовчий характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 цієї статті, діє від імені підприємства і має і постійно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, це підприємство буде розглядатись як таке, що має постійне представництво у цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, якщо тільки діяльність такої особи не обмежена тією, яка згадана в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце комерційної діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Вважається, що підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі лише на тій підставі, що воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісонера або будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що такі особи діють в межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі, що сплачуються як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові і повітряні судна не вважаються нерухомим майном.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання нерухомого майна у будь-якій іншій формі.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств, а також до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність таким чином, то прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті у разі, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву зараховується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або аналогічних умов і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських і загальних адміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Договірній Державі, де розташоване постійне представництво, так і за її межами. У будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному підрозділу підприємства або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банківські підприємства, як проценти за позичку, надану головним підрозділом підприємства або будь-яким іншим його підрозділом. Таким же чином не будуть взяті до розгляду при визначенні доходу постійного представництва суми, сплачувані (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійному представництву головним офісом або будь-яким іншим підрозділом як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банківські підприємства, як проценти за позичку, надану головному підрозділу підприємства або будь-якому іншому його підрозділу.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі згідно з її законодавством прибутку, що стосується постійного представництва на підставі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає Договірній Державі визначити оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це може бути звичайною практикою; обраний спосіб розподілу, незважаючи на це, повинен бути таким, що результат буде у відповідності до принципів, що містяться у цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на підставі звичайної закупівлі постійним представництвом виробів або товарів для підприємства, постійним представництвом якого воно є.

6. Для цілей попередніх пунктів цієї статті прибуток, що відноситься до постійного представництва, буде визначатися щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Судноплавний і повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, річкових і повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише у цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, річкових або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) прибутки, одержувані від здавання в оренду порожніх морських, річкових або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях; і

б) прибутки, одержувані від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для перевезення товарів чи виробів,

де такий прибуток від оренди або прибуток від такого використання, утримання або оренди, залежно від випадку, є побічними стосовно прибутку, що одержується від експлуатації морського, річкового або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному експлуатаційному агентстві.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У разі, коли

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований. Зрозуміло, однак, що факт укладання таким асоційованим підприємством угод, наприклад, угоди про розподіл витрат або загальні угоди про обслуговування, для або на основі розподілу виконавчих, загально адміністративних, технічних та комерційних витрат, витрат на науково-дослідні роботи та інших подібних витрат, сам по собі не складає умову, що сформульована у попередньому реченні.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковане у цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

a) 5 відсотків валової суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія (інша ніж партнерство), що володіє щонайменше 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

b) 15 відсотків валової суми дивідендів у всіх інших випадках.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, дивіденди, що сплачуються компанією-резидентом Договірної Держави, компанії-резиденту другої Договірної Держави, будуть оподатковуватись тільки в другій Договірній Державі за умови, якщо резидентом є компанія (інша ніж партнерство):

i) яка володіє прямо щонайменше 50 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди, і передбачається, що інвестицію в розмірі щонайменше 300.000 доларів США або їх еквівалент у національній валюті Договірної Держави було внесено в капітал компанії, що виплачує дивіденди, або

ii) чия інвестиція в капіталі компанії, що сплачує дивіденди, гарантована або застрахована Урядом другої Договірної Держави, центральним банком другої Договірної Держави або яким-небудь агентством або органом, включаючи фінансовий інститут, що є власністю або контролюється цим Урядом.

4. Компетентні органи влади Договірних Держав за взаємною згодою встановлять порядок застосування пунктів 2 та 3 цієї статті.

5. Положення пунктів 2 та 3 цієї статті не зачіпатимуть оподаткування компанії стосовно прибутків, із яких виплачуються дивіденди.

6. Термін "дивіденди" при використанні у цій статті означає доход від акцій, від "користування" акціями чи "користування" правами, акцій гірничодобувної промисловості, акцій засновників або інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства тієї Договірної Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

7. Положення пунктів 1, 2 та 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

8. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може повністю звільнити від податків дивіденди, що

сплачуються цією компанією, за винятком, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і не може піддаватися оподаткуванню нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково із прибутку чи доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

a) 2 відсотки від валової суми процентів у випадку, коли:

i) проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються по будь-якому кредиту будь-якого характеру, наданому банком або будь-якою іншою фінансовою організацією, включаючи інвестиційні та ощадні банки, а також страховими компаніями; або

ii) проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються покупцем механізмів і обладнання у зв'язку з продажем в кредит;

b) 10 відсотків загальної суми процентів у всіх інших випадках.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті:

a) проценти, що виникають в одній із Держав і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Уряду цієї Держави, центральному банку цієї Держави, його політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади, будуть звільнитись від оподаткування у цій Державі;

b) проценти, що виникають в одній із Держав і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Уряду другої Держави, центральному банку другої Держави, його політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади, будуть звільнитись від оподаткування у першій згаданій Державі;

c) проценти, що виникають в одній з Держав і сплачуються стосовно позичок, гарантованих або застрахованих Урядом другої Держави, центральним банком другої Держави або будь-яким агентством або органом (включаючи фінансові установи), які є повною власністю або контролюються цим Урядом, підлягають звільненню від оподаткування в першій згаданій Державі.

4. Компетентні органи Договірних Держав встановлять за взаємною згодою спосіб застосування пунктів 2 і 3 цієї статті.

5. Термін "проценти" при використанні у цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та виграші по цих цінних паперах, облігаціях або боргових зобов'язаннях та включаючи штрафи, що стягуються за пізні платежі.

6. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникає доход від процентів, через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе це постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на ці проценти, при відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

9. Положення цієї статті не застосовуються, якщо боргові зобов'язання, стосовно яких сплачуються проценти, були створені або передані головним чином з метою отримання переваг цієї статті. У разі, якщо Держава наполягає на застосуванні цього пункту, її компетентні органи повинні завчасно проконсультуватися з компетентними органами другої Держави.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо такий резидент є фактичним власником роялті.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на роялті, податок, що сплачується, не повинен перевищувати 10 відсотків валової суми платежів, згаданих у пункті 5 підпункті а) цієї статті.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, роялті, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, підлягають оподаткуванню тільки в другій Договірній Державі, якщо такий резидент є фактичним власником і якщо роялті є платежами, згаданими у пункті 5 підпункті b) цієї статті.

4. Компетентні органи Договірних Держав за спільною угодою встановлять спосіб застосування пунктів 2 і 3 цієї статті.

5. Термін "роялті" при використанні у цій статті означає платежі будь-якого виду, отримувані як компенсація за:

а) використання або право на використання будь-яких авторських прав на твори літератури або мистецтва (включаючи кінематографічні фільми і фільми або плівки для радіо або телебачення);

б) використання або право на використання будь-яких авторських прав на наукові роботи і патент, торгіву марку, дизайн або модель, секретну формулу або процес або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

6. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або виконує у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і ці роялті дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому разі застосовуються положення статей 7 або 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникло зобов'язання сплачувати роялті і витрати по сплаті несе таке постійне представництво або постійна база, тоді вважається, що роялті виникають у тій Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті, за відсутністю таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

9. Положення цієї статті не застосовуються, якщо право або майно, що є джерелом роялті, було створено або передано головним чином з метою одержання переваг цієї статті. У разі, якщо Держава наполягає на застосуванні цього пункту, її компетентні органи повинні завчасно проконсультуватися з компетентними органами другої Держави.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування акцій (інших ніж акцій, що котируються на фондовій біржі) або інших прав в компанії, що є резидентом другої Договірної Держави (включаючи товариство, що розглядається як корпоративне об'єднання для цілей оподаткування в Державі, резидентом якого воно є), і вартість цих акцій і прав одержується в основному від нерухомого майна, розташованого в другій Державі, можуть оподатковуватись у тій другій Договірній Державі. Для цілей цього пункту термін "нерухоме майно" не включає майно, яке використовується компанією тільки при здійсненні її промислової, комерційної, сільськогосподарської діяльності або наданні професійних послуг.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має у другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі і яке розташоване в другій Договірній Державі для надання незалежних особистих послуг, включаючи доходи від відчужування такого постійного

представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або від такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських, річних або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави або рухомого майна, пов'язаного з експлуатацією таких повітряних, річкових або морських суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

6. Положення пункту 5 цієї статті не торкаються права кожної з Договірних Держав стягувати згідно з власним законодавством податок на доходи від відчужування акцій або прав на акції компанії, капітал якої повністю або частково поділений на акції і яка згідно із законодавством цієї Держави є резидентом цієї Держави, що одержуються фізичною особою, яка є резидентом другої Договірної Держави і яка була резидентом першої згаданої Держави протягом останніх 5 років, що передують відчуженню акцій чи прав на акції.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки у цій Державі, якщо він тільки не має постійної бази в іншій Договірній Державі, яка регулярно використовується з метою здійснення своєї діяльності. Якщо він має таку постійну базу, то доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки в тій частині, що відноситься до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки у цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, отримана винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого періоду, що становить 12 місяців, який починається або закінчується у відповідному податковому році, і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Договірної Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, винагорода, одержувана резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється в другій Договірній Державі, підлягає оподаткуванню лише в першій згаданій Державі, якщо робота за наймом здійснюється у зв'язку з будівельним майданчиком або спорудою, або установочним об'єктом, або установкою або спорудою для розвідки чи експлуатації природних ресурсів і діяльність, пов'язана з таким майданчиком або об'єктом, або установкою або спорудою для розвідки чи експлуатації природних ресурсів не вважається здійснюваною через постійне представництво згідно з положеннями пункту 3 статті 5 цієї Конвенції. Це положення буде застосовуватись тільки у випадку фізичних осіб, які уже найняті на роботу наймачем у Державі їх резиденції.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагороду, яку отримує резидент Договірної Держави за роботу за наймом, що здійснюється на борту морського, річкового або повітряного судна, яке експлуатується у міжнародних перевезеннях, підлягає оподаткуванню тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

Гонорари директорів або інші винагороди, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. У разі, якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції може оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, отримуваний від такої діяльності, указаний у пункті 1 цієї статті, буде звільнено від оподаткування у Договірній Державі, в якій здійснюється ця діяльність, якщо перебування працівника мистецтва, музиканта або спортсмена у цій Договірній Державі підтримується повністю або майже повністю за рахунок суспільних фондів цієї та другої Договірної Держави, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне або спортивне співробітництво між Договірними Державами.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Згідно з положеннями пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що виплачуються резиденту Договірної Держави з огляду на минулу роботу, та будь-яка рента, що виплачується резиденту Договірної Держави з огляду на минулу роботу, повинні оподатковуватись лише у цій Державі.

2. Однак якщо така винагорода не має періодичного характеру та виплачується з огляду на минулу роботу в другій Договірній Державі, або коли замість прав на анuitети виплачується одноразова сума, ця винагорода чи ця одноразова сума може оподатковуватись у тій Договірній Державі, де вона з'явилась.

3. Будь-яка пенсія чи інша виплата, що виплачується згідно з положеннями системи соціального захисту Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, може оподатковуватись у першій згаданій Державі.

4. Термін "рента" означає зазначену суму, що періодично виплачується фізичній особі у зазначені терміни протягом строку життя чи протягом указанного або встановленого періоду часу згідно із зобов'язаннями здійснювати платежі в обмін на адекватну та повну компенсацію у грошовій чи іншій формі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки у цій Державі.

б) Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

1. є громадянином цієї Держави; або

2. не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, що виплачується безпосередньо або з фондів, створених Договірною Державою або політико-адміністративним підрозділом чи місцевим органом влади фізичній особі у зв'язку з послугами, наданими цій Державі або її політико-адміністративному підрозділу чи місцевому органу влади, підлягає оподаткуванню тільки у цій Державі.

б) Однак подібна пенсія повинна оподатковуватись лише в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом та громадянином цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 та 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород та пенсій стосовно послуг, що здійснюються у зв'язку з комерційною діяльністю, що проводиться Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Професори та вчителі

1. Виплати, які професор чи вчитель, що є резидентом Договірної Держави та перебуває в другій Договірній Державі з метою викладання чи проведення наукових досліджень протягом максимального періоду, що не перевищує двох років у визнаному університеті, коледжі чи іншому навчальному або науковому закладі у цій другій Державі, одержує за таку викладацьку чи наукову діяльність, повинні оподатковуватись тільки у першій названій Державі.

2. Ця стаття не повинна поширюватись на доход від наукових досліджень, якщо подібні дослідження здійснюються не в громадських інтересах, але в першу чергу для власного зиску окремої особи чи окремих осіб.

СТАТТЯ 21

Студенти

1. Виплати, які одержує з метою підтримки, навчання чи підготовки студент або стажувальник, який є або був безпосередньо перед відвідуванням Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не повинні оподатковуватись у цій Державі за умови, що такі виплати виникають з джерел за межами цієї Держави.

2. Студент або стажувальник, який є або був безпосередньо до відвідування Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою його навчання чи професійної підготовки, не підлягає оподаткуванню у першій згаданій Договірній Державі стосовно доходу, що він його отримує від діяльності, що здійснюється у цій Договірній Державі:

a) стосовно студента на період, необхідний для завершення його освіти, але що не перевищує 5 років, слідує один за одним, з дня його прибуття в цю Договірну Державу і за кожний відповідний рік на суму, що не перевищує:

i) стосовно України суму, що не перевищує суму, необхідну для його утримання, навчання чи професійної підготовки;

ii) стосовно Нідерландів 5.000 голландських гульденів;

b) стосовно стажувальника на період 12 місяців, починаючи з місяця його прибуття в цю Договірну Державу і на суму, що не перевищує:

i) стосовно України суму, що не перевищує суму, необхідну для його утримання, навчання чи професійної підготовки;

ii) стосовно Нідерландів 10.000 голландських гульденів.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, де б вони не виникали, які не згадані в попередніх статтях цієї Конвенції, підлягають оподаткуванню лише у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходу, іншого ніж доход від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач такого доходу є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

СТАТТЯ 23

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими, річковими та повітряними судами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, та рухомим майном, що відноситься до експлуатації таких морських, річкових та повітряних суден, оподатковується тільки у цій Договірній Державі.

4. Всі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 24

Уникнення подвійного оподаткування

1. Нідерланди при оподаткуванні своїх резидентів можуть включати в базу, згідно з якою стягуються подібні податки, статті доходу чи майна, які відповідно до положень цієї Конвенції можуть оподатковуватись в Україні.

2. Однак якщо резидент Нідерландів отримує види доходу чи володіє елементами майна, які згідно із статтею 6, статтею 7, пунктом 7 статті 10, пунктом 6 статті 11, пунктом 6 статті 12, пунктами 1, 2 і 3 статті 13, статтею 14, пунктом 1 статті 15, пунктом 3 статті 18, пунктами 1 (підпункт а) і 2 (підпункт а) статті 19, пунктом 2 статті 22 і пунктами 1 і 2 статті 23 цієї Конвенції можуть бути оподатковані в Україні і включені в базу, згадану у пункті 1 цієї статті, Нідерланди повинні виключити такі види доходу або майна за рахунок зменшення податку. Це зменшення повинно розраховуватись відповідно до положень закону Нідерландів про запобігання подвійному оподаткуванню. З цією метою згадані види доходу або майна повинні бути включені в загальну суму видів доходу чи майна, які звільняються від податку Нідерландів відповідно до цих положень.

3. Крім того, Нідерланди повинні дозволити вирахування з податку Нідерландів, розрахованого таким чином для видів доходу, які згідно з пунктом 2 статті 10, пунктом 2 статті 11, пунктом 2 статті 12, пунктом 6 статті 13, статтею 16, статтею 17 та пунктом 2 статті 18 цієї Конвенції можуть бути оподатковані в Україні тією мірою, якою елементи включені в базу, що згадувалась у пункті 1 цієї статті. Сума вирахування повинна дорівнювати податку, сплаченому в Україні по цих елементах доходу, однак вона не повинна перевищувати суму вирахувань, яка була б дозволена, якби включені таким чином елементи доходу були б єдиними елементами доходу, що звільнені від податку Нідерландів згідно з положеннями закону Нідерландів про запобігання подвійному оподаткуванню.

4. З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не зачіпають загальних принципів), викладених тут, на нідерландський податок, сплачуваний за законодавством Нідерландів, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахувань з прибутку, доходів або майна, що підлягає оподаткуванню із джерел у Нідерландах або розташованого там, буде дозволено як кредит проти будь-якого українського податку, підрахованого стосовно того ж самого прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український і нідерландський податок.

5. Вирахування, про які йдеться у пункті 4 цієї статті, у будь-якому випадку не повинні перевищувати ту частину податку на доход або податку на майно, підраховану до надання вирахування, що стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у Нідерландах залежно від обставин.

6. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції одержуваний доход або майно резидента України звільнено від податку в Україні, Україна може, однак, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від податку доход або майно.

Для цілей пункту 4 цієї статті прибуток, доход і доход від відчужування майна, що належать резиденту України, які можуть оподатковуватись у Нідерландах відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатися такими, що виникають із джерел у Нідерландах.

СТАТТЯ 25

Офшорна діяльність

1. Положення цієї статті повинні застосовуватись незалежно від будь-яких інших положень цієї Конвенції. Однак ця стаття не повинна застосовуватись у тих випадках, коли офшорна діяльність особи утворює для неї постійне представництво згідно з положеннями статті 5 цієї Конвенції чи фіксовану базу згідно з положеннями статті 14 цієї Конвенції.

2. У цій статті термін "офшорна діяльність" означає діяльність, яка здійснюється за береговою лінією у зв'язку з розвідкою та експлуатацією морського дна, його надр та їх природних ресурсів, що розташовані в Договірній Державі.

3. Підприємство Договірної Держави, яке здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі, повинно згідно з пунктом 4 цієї статті розглядатись як таке, що здійснює стосовно згаданої діяльності комерційну діяльність у цій другій Державі через постійне представництво, що розташоване у ній, за винятком випадку, коли офшорна діяльність, що розглядається, виконується у другій Державі протягом періоду чи періодів, що в сумі не перевищують 30 днів за будь-який 12-місячний період.

Для цілей цього пункту:

а) коли підприємство, що здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі, асоціюється з іншим підприємством, і це інше підприємство продовжує у рамках того ж самого проекту таку саму офшорну діяльність, що здійснювалась першим згаданим підприємством, і раніше згадана діяльність, здійснювана обома підприємствами, якщо їх додати разом, тривала б більше 30 днів, тоді кожне підприємство повинно розглядатись як таке, що здійснює свою діяльність протягом періоду більше 30 днів за 12-місячний період;

б) підприємство повинно розглядатись як асоційоване з іншим підприємством, якщо воно володіє прямо чи посередньо не менш ніж третиною капіталу іншого підприємства або якщо особа прямо чи посередньо володіє не менш ніж третиною капіталу обох підприємств.

4. Однак для цілей пункту 3 цієї статті термін "офшорна діяльність" не повинен включати:

а) одну чи будь-яку комбінацію діяльності, згадану у пункті 4 статті 5 цієї Конвенції;

б) буксирування та управління якорем морськими суднами, що головним чином пристосовані для цієї цілі та будь-якої іншої діяльності, здійснюваної подібними морськими суднами;

с) транспортування вантажів чи персоналу морськими, річковими чи повітряними суднами в міжнародних перевезеннях.

5. Резидент Договірної Держави, який здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі, яка включає професійні послуги чи інші види діяльності незалежного характеру, повинен розглядатись як такий, що здійснює цю діяльність із фіксованої бази у другій Договірній Державі, якщо згадувана офшорна діяльність триває безперервно протягом 30 днів чи більше.

6. Платня, заробітна плата та інша подібна винагорода, що отримані резидентом Договірної Держави відповідно до роботи, пов'язаної з офшорною діяльністю, що здійснюється через постійне представництво у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись такою мірою, якою ця робота за наймом виконується за береговою лінією у цій другій Державі.

7. Якщо надаються документальні докази того, що цей податок було сплачено в Україні по елементах доходу, які можуть оподатковуватись в Україні згідно з статтею 7 та статтею 14 цієї Конвенції відповідно до пункту 3 та пункту 5 цієї статті, та відповідно до пункту 6 цієї статті, Нідерланди повинні дозволити зменшення цього податку, який повинен розраховуватись відповідно до правил, викладених у пункті 2 статті 24 цієї Конвенції.

СТАТТЯ 26

Недискримінація

1. Громадяни Договірної Держави не повинні підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню чи будь-яким вимогам, пов'язаним з ними, які відрізняються чи є більш обтяжливими ніж оподаткування та відповідні вимоги, яким підлягають чи можуть підлягати громадяни цієї іншої Держави за тих же самих обставин. Це положення, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, повинно також застосовуватись до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не можуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни Держави, що належать до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які виконують таку ж саму діяльність. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує одну Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення і знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 8 статті 11 чи пункту 8 статті 12, проценти, роялті та інші витрати, що виплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, повинні з метою визначення оподатковуваних прибутків подібного підприємства вираховуватись за тих же умов, що мають місце, коли вони виплачуються резиденту першої згаданої Держави. Так само будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподаткованого майна подібного підприємства, вираховуватись за тих же умов, якби вони були надані резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або будь-яким зобов'язанням, пов'язаним з ним, іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої Договірної Держави.

6. Внески, що виплачуються окремою особою, яка є резидентом Договірної Держави, або яка тимчасово перебуває у цій Державі, чи від імені цієї особи до програм пенсійного забезпечення, що признається для цілей оподаткування у другій Договірній Державі, повинні протягом періоду, що не перевищує для цих цілей 60 місяців, розглядатись таким самим чином, з метою оподаткування, у першій згаданій Державі, як і внесок, сплачений до програми пенсійного забезпечення, яка признається для цілей оподаткування у першій згаданій Державі, за умови, що:

а) така фізична особа робила внески до такої програми пенсійного забезпечення раніше, ніж вона стала резидентом або тимчасово перебуває в першій згаданій Державі; і

б) компетентний орган влади першої згаданої Держави погоджується з тим, що програма пенсійного забезпечення відповідає програмі пенсійного забезпечення, що визначається для цілей оподаткування цією Державою.

Для цілей цього пункту "програма пенсійного забезпечення" включає програму пенсійного забезпечення, створену у межах громадської системи соціального захисту.

7. Незважаючи на положення статті 2 цієї Конвенції, положення цієї статті поширюються на податки будь-якого виду та визначення.

СТАТТЯ 27

Взаємоузгоджувальна процедура

1. Якщо особа вважає, що дії однієї чи обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, подати заяву компетентному органу тієї Договірної Держави, резидентом якої вона є, чи якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 26 цієї Конвенції, до тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є. Ця заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заяву обґрунтованою і якщо він сам не зможе дійти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентними органами другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених національними законодавствами Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватися з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

5. Якщо після процедур, згаданих у пунктах від 1 до 4 цієї статті, будь-які спори, що виникають стосовно тлумачення чи використання Конвенції у будь-якому конкретному випадку, не можуть бути вирішені компетентним органом влади Договірної Держави згідно з процедурою взаємного узгодження, ця справа, при згоді обох Договірних Держав, може бути вирішена через арбітражну комісію, створену компетентними органами з доповнення незалежними особами згідно з міжнародно прийнятими процедурами арбітражу. Ці процедури повинні бути за взаємною згодою, установлені компетентними органами обох Договірних Держав. Рішення арбітражного комітету в окремому випадку повинно бути обов'язковим для обох Договірних Держав та відповідного платника чи платників податків стосовно даної справи. Цей пункт буде застосовуватись тільки після того, як компетентні органи обох Договірних Держав виконають вищезгадані процедури.

СТАТТЯ 28

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюватимуться інформацією, необхідною для застосування положень цієї Конвенції або внутрішнього законодавства Договірних Держав, яка стосується податків, на які поширюється ця Конвенція, тією мірою, якою оподаткування за цим законодавством не протирічить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Конвенції. Будь-яка інформація, що її одержить Договірна Держава, вважатиметься секретною, як і інформація, що її одержано по внутрішньому законодавству цієї Держави. Однак якщо інформація вважається секретною в тій Державі, що її надсилає, її буде розкрито тільки особам або органам (включаючи суд та адміністративні органи), що пов'язані з нарахуванням, стягненням, введенням в дію або виконанням рішень чи визначенням апеляцій щодо податків, які є предметом цієї Конвенції. Такі особи або органи використовуватимуть цю інформацію для таких цілей, але вони можуть розкрити її в ході відкритого судового засідання або при прийнятті юридичних рішень.

2. Договірні Держави можуть видати арбітражному комітету, організованому відповідно до положень пункту 5 статті 27 цієї Конвенції, таку інформацію, яка необхідна для виконання

процедури арбітражу. Подібне надання інформації повинно підлягати положенням статті 30 цієї Конвенції. Члени арбітражного комітету повинні підлягати обмеженням на розкриття інформації, описаної у пункті 1 цієї статті, стосовно будь-якої розкритої інформації.

СТАТТЯ 29

Допомога у відшкодуванні

1. Договірні Держави погоджуються надавати одна одній допомогу та підтримку з погляду на справляння згідно з відповідними законами чи адміністративною практикою податків, на які повинна поширюватись ця Конвенція, та будь-яких підвищень, додаткових податків, прострочених платежів, процентів та витрат, що відносяться до згаданих податків.

2. На прохання Держави, яка робить запит, Держава, яка одержує запит, повинна відшкодовувати податкові позови першої згаданої Держави відповідно до закону та адміністративної практики для відшкодування її власних позовів. Однак подібні позови не мають жодного пріоритету у Державі, до якої звертаються, і не можуть бути відшкодовані за допомогою ув'язнення боржника за борги. Держава, до якої звернулися, не зобов'язана вживати будь-яких виконавчих заходів, що не передбачені у законах Держави, яка запитує.

3. Положення пункту 2 цієї статті повинні поширюватись тільки на податкові позови, які створюють інструмент, що дозволяє забезпечити їх стягнення у Державі, що робить запит, та якщо інше не було погоджено між компетентними органами влади, які не викликають заперечення.

Однак коли позов відноситься до зобов'язань по оподаткуванню особи як нерезидента Держави, що робить запит, повинен застосовуватись лише пункт 2 цієї статті, якщо інше не погоджено між компетентними органами влади, коли позов більше не викликає заперечень.

4. Зобов'язання надавати допомогу у відшкодуванні податкових позовів, що стосуються померлої особи чи її маєтку, обмежується вартістю маєтку чи майна, що належить кожному власнику маєтку відповідно до того, чи повинен позов відшкодуватись з маєтку самими його власниками.

5. Держава, до якої звертаються, не повинна погоджуватись із запитом:

а) якщо Держава, що робить запит, не використала усі засоби, що доступні на її території, за винятком випадків, коли звертання до подібних засобів може призвести до непропорційних труднощів;

б) якщо вона вважає, що податковий позов суперечить положенням цієї Конвенції або будь-якої іншої Конвенції, сторонами якої є обидві Держави.

6. Прохання адміністративної допомоги у справі відшкодування податкового позова повинно супроводжуватись:

а) декларацією про те, що податковий позов стосується податку, який підпадає під дію цієї Конвенції, та що умови пункту 3 виконуються;

б) офіційним примірником документа, що дозволяє здійснити рішення у Державі, що робить запит; і

с) будь-яким іншим документом, який потрібний для відшкодування;

д) якщо це доцільно, завіреною копією, що підтверджує будь-яке споріднене рішення, яке прийнято адміністративним органом чи громадським судом.

7. Держава, що робить запит, повинна зазначити суму податкового позову, що підлягає відшкодуванню, у валюті Держави, яка запитує, та у валюті Держави, до якої звертаються. Курс обміну, який використовується для зазначеної суми, про яку йшлося у попередньому реченні, являє собою останню продажну ціну, встановлену на найбільш представницькому валютному ринку чи ринках Держави, що запитує. Кожна сума, відшкодована Державою, до якої звертаються, повинна переводитись до Держави, що запитує, у валюті Держави, яка одержує запит. Переказ повинен здійснюватись протягом місяця від дня відшкодування.

8. На прохання Держави, що робить запит, Держава, яку запитують, повинна, маючи на увазі відшкодування суми податку, вживати заходів по збереженню, навіть якщо позов заперечується або ще не відпрацьовано інструмент, що дозволяє виконати рішення, наскільки це дозволено законами та адміністративною практикою Держави, яку запитують.

9. Документ, що дозволяє виконати рішення у Державі, що запитує, повинен, якщо він є доречним та відповідно до діючих положень у Державі, яку запитують, бути прийнятим, визнаним, доповненим чи заміненним якомога швидше після дати одержання запиту про допомогу за рахунок документа, що дозволяє виконувати рішення у Державі, яку запитують.

10. Питання, що стосуються будь-якого періоду, за межами якого податковий позов не може бути відшкодований, повинні регулюватися законом Держави, що запитує. Запит про допомогу у відшкодуванні повинен надавати конкретні деталі, що стосуються цього періоду.

11. Акти відшкодування, здійснені Державою, яку запитують, згідно із запитом про допомогу, які відповідно до законів тієї Держави могли б призводити до припинення чи переривання періоду, згаданого у пункті 10 цієї статті, повинні також викликати подібний ефект згідно із законами Держави, що запитує. Держава, яку запитують, повинна інформувати Державу, що робить запит, про подібні акти.

12. Держав, яку запитують, може дозволити відстрочення платежу або виплати з розстроченням, якщо її закони чи адміністративна практика дозволяють це зробити за подібних обставин; однак вона повинна спочатку поінформувати Державу, що робить запит.

13. Компетентні органи влади Договірних Держав повинні за спільною угодою встановити правила, що визначають мінімальні суми податкового позову, які підлягають запиту про допомогу.

14. Держави повинні на взаємній основі відмовлятися від будь-якого відшкодування витрат, що виникають у результаті відповідної допомоги та підтримки, яку вони надають одна одній при застосуванні цієї Конвенції. У будь-якому випадку Держава, що запитує, повинна залишитися відповідальною стороною стосовно Держави, до якої звернено запит, стосовно фінансових наслідків актів відшкодування, які були визнані неправомірними щодо реальності податкового позову чи справедливості документа, що дозволяє виконати рішення у Державі, що запитує.

СТАТТЯ 30

Обмеження статей 28 та 29

У жодному разі положення статей 28 і 29 цієї Конвенції не повинні тлумачитись таким чином, щоб накладати на Договірну Державу зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що не відповідають законам чи адміністративній практиці тієї чи іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або у ході звичайної практики адміністрації тієї чи іншої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої могло б зашкодити громадському порядку.

СТАТТЯ 31

Дипломатичні представники та працівники консульств

Ніщо у цій Конвенції не повинно впливати на фінансові привілеї дипломатичних представників чи працівників консульств згідно із загальними правилами міжнародного права чи згідно із положеннями спеціальних угод.

СТАТТЯ 32

Територіальне поширення на Нідерландські Антіли чи Арубу

1. Ця Конвенція може бути поширена, в цілому чи з деякими необхідними змінами, на одну чи обидві країни Нідерландів: Антіли чи Арубу, якщо зацікавлена країна накладає податки, які значною мірою подібні за своїм характером до тих, до яких застосовується ця Конвенція. Будь-яке подібне поширення повинно набирати силу з того дня та згідно з такими змінами та умовами, включаючи умови припинення дії Конвенції, які можуть бути визначені та погоджені у нотах, якими зацікавлені сторони обмінюються по дипломатичних каналах.

2. Якщо інше не було погоджено, завершення чинності Конвенції не повинно також припиняти будь-яке поширення Конвенції на Нідерландські Антіли чи Арубу, на які ця Конвенція була поширена згідно з цією статтею.

СТАТТЯ 33

Вступ у чинність

1. Ця Конвенція повинна вступати у чинність в перший день після останньої з дат, у які відповідні Уряди повідомили один одного у письмовій формі про те, що необхідні конституційні формальності в обох Державах були виконані, та її положення починають діяти для податкових років та періодів, що починаються з першого або після першого січня календарного року, наступного за тим, у якому Конвенція вступила у чинність.

2. Стосовно відносин між Нідерландами і Україною Конвенція між Урядом Королівства Нідерландів і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і майно, підписана в Москві 21 листопада 1986 року, припиняє свою дію при вступі у чинність цієї Конвенції. Однак положення Конвенції продовжують діяти для податкових років і періодів, що закінчуються до того часу, коли положення цієї Конвенції набувають чинності.

3. Незважаючи на пункт 1 цієї статті, якщо будь-яка більша скидка на податок була б надана особі, що має право на пільги Конвенції між Урядом Королівства Нідерландів і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і майно, підписаної у Москві 21 листопада 1986 року відповідно до Конвенції, а не цієї Конвенції, то попередня Конвенція по вибору такої особи продовжує повністю мати чинність протягом дванадцятимісячного періоду з дня, коли положення нової Конвенції будуть мати чинність згідно з пунктом 1 цієї статті.

СТАТТЯ 34

Завершення чинності

Ця Конвенція залишається чинною до її припинення однією з Договірних Держав. Будь-яка Держава може припинити дію Конвенції через дипломатичні канали, направляючи повідомлення про припинення не менш ніж за шість місяців до кінця будь-якого календарного року, після закінчення періоду у п'ять років з дня введення Конвенції у чинність. У такому випадку Конвенція повинна втратити чинність для оподатковуваних років та періодів, що починаються після кінця календарного року, в якому було зроблено повідомлення про припинення дії Конвенції.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Укладено у двох примірниках, у Києві 24 жовтня 1995 року українською, нідерландською та англійською мовами, причому всі три тексти однаковою мірою аутентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між українським та нідерландським текстами, перевага надається англійському тексту.

---

* Ратифіковано Законом України від 12 липня 1996 року № 332/96-ВР.

За Україну
(підпис)

За Королівство Нідерландів
(підпис)

Протокол

Під час підписання Конвенції про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно, що була укладена цього дня між Україною та Королівством Нідерландів, ті, що нижче підписалися, домовились про те, що наступні положення повинні становити невід'ємну частину Конвенції.

I. До статті 5

Слід розуміти, що види діяльності, згадані у підпунктах e та f пункту 4 статті 5 цієї Конвенції також включають підготовчі та допоміжні послуги стосовно процесу укладання (включаючи виключно підписання) контрактів стосовно позичок, поставок товарів та виробів або надання технічних послуг.

II. До статей 5, 6, 7, 13 і 25

Слід розуміти, що права на розвідку та видобуток природних ресурсів повинні розглядатися як нерухоме майно, яке розташоване на морському дні та під морським дном Договірної Держави, та що ці права повинні відноситись до майна постійного представництва у цій Державі. Крім того, слід вважати, що згадані вище права включають права на проценти або інші прибутки від активів, що створюються в результаті подібної розвідки чи розробки.

III. До статті 7

Стосовно пунктів 1 і 2 статті 7 цієї Конвенції, де підприємство Договірної Держави продає товари чи вироби або здійснює економічну діяльність у другій Договірній Державі через постійне представництво, розташоване у цій Державі, прибутки подібного постійного представництва не повинні визначатися на базі повної суми, яку отримує підприємство, а повинні визначатися на базі тієї частини доходу підприємства, яка відноситься до фактичної діяльності постійного представництва стосовно такого продажу чи комерційної діяльності. Зокрема, у випадку контрактів на аналіз, постачання, встановлення чи спорудження промислового, комерційного чи наукового обладнання або приміщень чи громадських робіт, коли підприємство має постійне представництво, прибутки, що приписують подібному постійному представництву, не повинні визначатися на основі загальної суми контракту, але повинні визначатись тільки на основі тієї частини контракту, яка фактично виконується постійним представництвом у Договірній Державі, де це постійне представництво знаходиться. Прибутки, що відносяться до тієї частини контракту, яка виконується головним представництвом підприємства, повинні оподатковуватись тільки у Договірній Державі, резидентом якої є дане підприємство.

IV. До статей 7 і 14

Платежі, отримувані за технічні послуги, включаючи наукові аналізи чи огляди наукового, геологічного чи технічного характеру або за консультативні чи контрольні послуги, повинні розглядатися як платежі, на які поширюються положення статті 7 чи статті 14 Конвенції.

V. До статей 7, 14 і 26

Слід розуміти, що проценти, заробітна плата і платня, що виплачуються підприємством, керованим компанією, що є резидентом України, належить відніманню при підрахунку оподаткованого прибутку такого підприємства за умови, що резидент або резиденти Нідерландів володіють або контролюють, прямо або посередньо, щонайменше 20 відсотками капіталу такого підприємства, а також за умовою, що виплата процентів, заробітної плати і платні не відноситься до прибутку, звільненого від оподаткування.

Також зрозуміло, що у разі, коли проценти, заробітна плата і платня виникають через постійне представництво підприємства, діяльність якого здійснюється резидентом Нідерландів в Україні, або виникають через постійну базу резидента Нідерландів в Україні, такі проценти, заробітна плата і платня повинні відніматися при визначенні оподатковуваного прибутку такого постійного представництва або при визначенні оподатковуваного доходу такої постійної бази, якщо тільки ці проценти, заробітна плата і платня не відносяться до прибутків, звільнених від оподаткування.

VI. До статті 10

Слід розуміти, що при визначенні того, чи виконано умову про здійснення мінімальної інвестиції у розмірі 300.000 доларів США або їх еквіваленті у національній валюті Договірних Держав, буде прийматися до уваги вартість інвестиції на момент її здійснення.

VII. До статей 10 і 11

Зрозуміло, що у випадку Нідерландів термін "дивіденди" включає в себе дохід від частини прибутку по облігаціях.

VIII. До статей 10, 11 і 12

У разі, коли податок стягнуто з джерела у розмірі, що перевищує розмір податку, що стягується відповідно до положень статей 10, 11 і 12 цієї Конвенції, заява на перерахунок перевищеної суми податку повинна направлятися до компетентного органу Договірної Держави, що стягнула податок, протягом 3 років після закінчення календарного року, в якому було стягнуто цей податок.

IX. До статті 16

1. Слід розуміти, що вираз "член ради директорів" означає:

a. у випадку України член будь-якого органу, чия діяльність або обов'язки аналогічні діяльності та обов'язкам ради директорів.

b. у випадку Нідерландів "bestuurder" або "commissaris";

2. Надалі необхідно розуміти, "bestuurder" або "commissaris" нідерландської компанії означають осіб, які обрані на ці посади загальними зборами акціонерів або якимсь іншим компетентним органом подібно компанії, та на них покладаються завдання по спільному керівництву компанією та відповідним контролем за її діяльністю.

X. До статті 18

Незважаючи на положення пункту 1 статті 18 цієї Конвенції, Нідерланди можуть застосовувати своє національне законодавство стосовно платежів, згаданих у Конвенції, доти, доки компетентний орган України не поінформує компетентний орган Нідерландів про те, що відповідно до українського законодавства Україна може оподатковувати такі платежі.

XI. До статей 19 і 24

Слід розуміти, що положення підпункту а) пунктів 1 і 2 статті 19 цієї Конвенції не заперечують Нідерландам застосовувати положення пунктів 1 і 2 статті 24 цієї Конвенції.

ХІІ. До статей 23 і 24

Положення статті 23 цієї Конвенції про оподаткування майна та положення пункту 2 статті 24 цієї Конвенції про уникнення подвійного оподаткування стосовно майна вступають у чинність тільки після введення в Україні податку на майно і після того, як компетентні органи дійдуть до відповідного рішення в ході проведення двосторонніх консультацій.

ХІІІ. До статті 24

Слід розуміти, що для розрахунку скидок, згаданих у пункті 2 статті 24 цієї Конвенції, елементи майна, згадані у пункті 1 статті 23 цієї Конвенції, повинні братися до уваги для визначення його вартості, яка зменшується на величину боргів, забезпечених закладом на це майно та елементи майна, що згадані у пункті 2 статті 23 цієї Конвенції, повинні братися до уваги для вартості майна, яка таким чином зменшується на величину боргів, що відносяться до постійного представництва чи фіксованої бази.

ХІV. До статті 25

Зрозуміло, що положення статті 25 цієї Конвенції будуть діяти тільки якщо компетентні органи Договірних Держав домовляться за взаємною згодою у письмовій формі про те, що ця стаття буде мати чинність.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цей Протокол.

Укладено у двох примірниках у Києві 24 жовтня 1995 року українською, нідерландською та англійською мовами, причому всі три тексти однаковою мірою аутентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між нідерландським та українським текстами, перевага надається англійському тексту.

За Україну
(підпис)

За Королівство Нідерландів
(підпис)